

LITOGRAFIA

A MAGYARORSZÁGI GRAFIKAI MUNKÁSOK SZAKKÖZLŐNYE

A szakszervezet tagjai díjtalanul kapják

Megjelenik havonta

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest VI., Rózsa Ferenc-utca 50

Telefonszám: 221-608

A sokszorosító ipar a 3 éves tervben

A 3 éves terv az ország gazdasági felemelkedését tüzte ki céljaul és ezzel együtt a dolgozók életszínvonalának emelését. A gazdasági felemelkedéssel együtt kell járnia a szellemi felemelkedésnek is. Az ifjúság demokráciára, a munkásság öntudatra és nagyobb tudásra neveléséhez *könyv* kell: tankönyv és sok jó könyv. Az ország dolgozói éhesek jó könyvekre, de pillanatnyilag nem tudják azokat megfizetni. Az életszínvonal emelkedése lehetővé fogja tenni a könyvek és nyomtatványok fokozottabb vásárlását. Amilyen mértékben az életszínvonal emelkedik, olyan mértékben kell a sokszorosító iparnak is teljesítőképességét fokoznia.

A 3 éves terv gyáripari táblázatában a sokszorosítóipar 1947/48. évre a termelés 70, 1948-1949-re 90 és 1949/50-re 106,9% teljesítménnyel irányoztatott elő az 1938. évi termelést alapul véve. Mik az előfeltételei annak, hogy a sokszorosítóipar ezt elérje?

1. Mi a jelenlegi gépfelszerelés teljesítőképessége?
2. A munkaerő kérdése.
3. A nyersanyag kérdése.

1. A nyomdaipar gépi felszerelése — de különösen a grafikai iparé — már a háború előtt is részben elavult és elkopott gépekből állt. A háború alatt ezeket a gépeket fokozottabban használták ki és új, modern gépek beállítása csak alig volt lehetséges. Az ostrom után a nyomdaipar gépparkja is megfosztkozva került ki. Az 1938. évi gépi felszerelés teljesítőképessége elégséges lenne a 3 éves tervben előírt kapacitás elérésére, sőt még annál nagyobbra is, mert 1938-ban a szakma gépparkja nem volt 100%-ig kihasználva. Mindenesetre a 3 éves terv sokszorosítóipari részlet-tervének kidolgozása előtt haladéktalanul fel kell állítani egy olyan gépkatasztort, amely a gépi felszerelések nagyságát és számát, jelenlegi állapotukban és helyreállításuk után tünteti fel.

2. A munkaerő kérdésénél fájó szívvel kell megemlékeznünk arról a nagy pusztításról, melyet a háború okozott szaktársaink soraiban, sokkal nagyobb mértékben, mint a szakma gépi felszerelésében. Szaktársaink tekintélyes része hiányzik sorainkból. A munkanélküliség elenyészően csekély és már kis munkaemelés is munkaerőhiányt idézhet elő. Az utánpótlás kérdése magától vetődik fel. Evékkel elzelőtt, mikor szakmánkban jóval magasabb munkabérek voltak, mint más iparban, annyian fordultak szakmánkhoz, hogy korlátozni kellett a felvételt és egy tanonc elhelyezéséhez legalább is vezérigazgatói protekciót kellett igénybevenni. Ma más a helyzet. Egyrészt ma nem kell félnünk attól, hogy a felszabadult tanoncok a munkanélküliség seréjét fogják növelni, mert a tanoncfelvétel pillanatnyilag még a természetes kihálást sem pótolja. Szaktársainknak kellene törekedni arra, hogy úgy, mint a multban, most is gyermekeik jöjjenek a szakmához, mert lesz még ennek a szakmának olyan megbecsülése, hogy az ipari munkások legmagasabb bérét fogjuk kapni.

Nemcsak a tanoncfelvétel, hanem a fiatal szaktársak szakmai továbbképzése is a 3 éves terv keretében elsőrendű fontosságúvá lett, mert megfosztkozott szakmunkáslétszám magasabb minőségi igényeket támaszt a dolgozókkal szemben. Ha a kisebb létszámú szakmunkások munkájának minőségét emelni tudjuk — ami továbbképzéssel elérhető —, ez a mennyiségi termelésre is kihatással lesz, egész egyszerűen azért, mert a jobban képzett szakmunkás nemcsak jobbat, hanem többet is termel. A 3 éves terv alapelveinek megfelelően több munkáért magasabb bér jár.

Igy tehát a 3 éves terv megvalósítása és a magunk érdekében ószre a két rokonszakszer-

vezettel és a Főnökegyesülettel karöltve az esti továbbképző iskolát meg kell valósítani.

3. A nyersanyagellátás problémája a legszűkebb keresztmetszete iparunknak. Papír nélkül nincs nyomdaipar! A 3 éves tervnek a nyomdaipar érdekeinek figyelembevételével kell gondoskodnia a papírgyártás és készpapírbehozatal tervszerűségéről. A papírgyárak és papírnagykereskedők érdekeit az ország érdekeinek kell alárendelni és mivel a papírszükséglet nagyrésze a sokszorosítóiparon keresztül jelentkezik, a sokszorosítóipari érdekképviselet bevonása nélkül a papírszükséglet 3 éves tervét nem lehet kidolgozni. A nyomdaiparnak papíron kívül szüksége van egyéb olyan nyersanyagokra is, melyeket külföldről kell behozni. A nyomdaiparnak exportra kell törekednie és az így felszabaduló valutával a nyomdaipar külföldi nyersanyagbehozatalát elősegíteni. Az első tervévben ez még valószínűleg nem lesz lehetséges és így a kormányzatnak kell megfelelő valutát az ipar rendelkezésére bocsátani.

A Főnökegyesület és a 3 szakszervezet a 3 éves tervvel kapcsolatban az első közös megbeszélést már megtartotta, melyen ezek a kérdések mind felmerültek. Augusztus 1-e közeledik! Gyors tettekre van szükség, hogy a tervet minél hamarabb, apró részleteiben is kidolgozzuk és 3 év alatt ne csak teljesítsük, hanem 3 év alatt túl is haladjuk az előirányzott teljesítményt.

Mit láttam a nyugati demokráciák hazájában

Fiatal magyar demokráciánk kiépítése közben nagy figyelmet kell fordítanunk a régebbi demokráciák működése és intézményei iránt. Hivatalos gyári ügyben Svédországban járván, alkalmas volt Prágában és Stockholmban a cseh és svéd demokrácia öreg fanatikusaival beszélgetni, akik eleinte bizalmatlansággal és valami leereszkedő lesajnálással vélekedtek rólunk és nem esínáltak titkot abból, hogy nézetük szerint a mi országunk sajnos, még nem számít a demokrácia megbízható támaszai közé. Csak amikor eléjük tartam a magammal vitt képsorozatot, melyek örök vádként mutatják országunk háborús szenvedéseit, a romba döntött városok, hidak, gyárak és egyéb javaink pusztulását, amikor megmagyaráztam, hogy minden külföldi segítség nélkül a dolgozók áldozatkész, önfeláldozó munkája tette lehetővé, hogy a szörnyű kataklizma után, híd-és gyárak, közlekedési vonalak felépítésével újra élet indulhatott ebben a földig sújtott országban, amikor ismerttettem szociális vívmányainkat (szabadság, felmondási idő a huzamosabb ideig egy helyen dolgozó munkásoknak járó végkielégítés rendszereinket), a föld-reformot, maradandó és mély rokonszenvet váltottam ki nyugati elvtársainknál, olyannyira, hogy az imént még bizalmatlankodó harcosok meghatva rázták a kezemet és biztosítottak, hogy az erre az alapra épült demokráciánk örökké élni fog.

*

Prágában mindössze egy délelőtt állott rendelkezésemre, ezt arra használtam fel, hogy látogatást tettem a cseh litográfusszakszervezetben, ahol Papez és Kareis szaktársak tájékoztattak szakmánk és a cseh grafikai munkásság helyzetéről.

Csehországban a német megszállás (1939) óta a papírfeldolgozó ipar szakmái: könyvnyomdász, könyvnyomdász, könyvkötők egy szakszervezetbe, únióba vannak tömörítve, a szakszervezetnek 35.000 tagja van. Minden szakmának önálló vezetősége van, így a litográfia, einkográfia és portréfényképezészeknek is együttesen önálló vezetőségük van, akik bér- és árszabályügyekben tárgyalnak s a felmerülő vitás ügye-

ket intézik. A grafikus csoportnak portréfényképezészekkel együtt 4000 tagja van.

Szakmánknál az átlagos kereset heti 1000 cseh korona, a dolgozó életszínvonalá lényegesen jobb a miénkénél. Szigorú jegyrendszer van bevezetve úgy élelmiszerekre, mint ruházati cikkekre, de a fejadagok kielégítőek és az árak megfizethetők.

Hathónapi foglalkoztatás után 14 nap szabadságidő van biztosítva minden dolgozó részére, ami a szolgálati évek arányában emelkedik mindaddig, amíg a négy hetet el nem éri. Az egészségre veszélyes szakmánál öt hét a szabadságidő felsőhatára.

A szakma teljesítőképessége úgy minőség, mint mennyiség tekintetében elérte a békebeli színvonalat.

Új üzemek megindításához szükséges hatósági engedély megszerzésénél a szakszervezet véleményezésére is szükség van, a szakszervezet csak nagyüzemek elindításához járul hozzá, mivel kisüzemekre szakmai vélemény szerint ezidőszert nem szükséges az iparnak.

Sérelmesnek találják a kollégák azt a kormányintézkedést, mely a szakmunkáshiány megoldásául a tanoncidő három évben való megállapítását rendelte el, minden ipari szakmára vonatkozóan. Kifogásuk ez ellen az intézkedés ellen indokolt, hiszen tudjuk mindannyian, hogy az eddigi négyesztendő tanoncidő is sok esetben kevésnek bizonyult.

A teljesítmény és akkordberek bevezetése ellen a kollégák egyöntetűen azzal érvelnek, hogy a háború következtében a szakszervezet mintegy 12.000 tagját veszítette el és dacára, hogy így jelentős munkaerő hiányzik a szakmából, ugyanannyi és ugyanolyan minőségi munka készül az intézetekben, mint a háborút megelőző időkben, ami annak a bizonyítéka, hogy a szakma termelése elérte, sőt túl is haladta a békebeli színvonalat. Ellentmond a felfeltétel ilyen formában való megoldása ellen még az a körülmény is, hogy a háború közel nyolc esztendeje alatt a cseh grafikai ipar gépparkja nem lett felfrissítve, a kihasznált és túlnyomórészt javításra szoruló gépek túlzott meghajtása vagy nem eléggé gondos kezelése olyan veszélyeket rejt magában, melyek könnyen a szakma megbénítására vezetnének.

Munkanélküli a grafikai iparokban nincs. A betegsegélyzőpénztár a betegállományba helyezés első napjától kezdve fizet táppénzt.

Csehország legerősebb pártja a kommunista párt, a két munkáspárt egységesen a Parlamentben többséget alkot és mindent elkövet, hogy valóban munkásérdekeket szolgáló és védő törvényeket alkosson. Magában a grafikai únióban is minden párt képviselve van és különböző pártokhoz tartozó egyesületi vezetők a legharmonikusabb egyetértésben dolgoznak a grafikai munkásság életszínvonalának megjavításán.

Szívélyes üdvözlétük és jókívánságaik tolmácsolásának ígéretével búcsúztam el prágai kollégáinktól azzal a meggyőződéssel, hogy közel kétórás beszélgetésünk a szervezeteink közötti jóviszony megszilárdítását és kimélyítését szolgálta.

Délután 2 órakor verőfényes szép időben indultunk egy négymotoros AB Aerotransport repülőgépen, mely 42 utas szállítására van a legkorszerűbb kényelemmel felszerelve. Félórával az indulás után már 2000 méter magasan, 390 kilométeres sebességgel száguldottunk hol felhők között, hol pedig felettük. Bent az utasfülkében a legkedélyesebb hangulat, vidám, kedves utitársak, a keresú, szöke svéd steward-hölgyek pedig otthonos gondoskodásukkal csak emelték mindannyiunk biztonságérzetét. Újságokkal, frissítőkkel kínálják az utasokat. Steffin, Rügen felett való elrepülésünk után 5 órakor Dánia földjére értünk, az út Prágától Kopenhágáig három óra hosszat tartott. Félórát időztünk a kopenhágai repülő-

Június 19-én csütörtökön délután 5 órakor **nőnapot** tartunk. Minden szaktársnő jelenjen meg.

téren, utitársaink közül többen átszálltak, más irányba folytatták útjukat, viszont mi is kapunk új utasokat. Felszállásunk után rövidesen csodálatos kép bontakozott ki előttünk, bámulatos színpompájával és változatosságával mutatkozik be a varázslatosan szép tavak országa: Svédország.

A nyugvó nap ragyogó sugarai aranyozzák be a nekünk egészen újszerű tájakat, de mindezt felülmúlja az a látvány, amikor gépünk alacsonyra szállva, egynéhány kört ír le a pazardompájú város, Stockholm felett. A svéd gép vezetői érthető büszkeséggel mutatják utasaiknak ezt a gyönyörű várost, mely jogsan kapta észak Velencéjének elnevezését.

Folyt. köv.)

A szeminárium hírei

Lélekemelő ünnepség keretében tartotta Szakszervezetünk középfokú szemináriuma vizsgáját. Ez a vizsga már a második szemináriumi vizsga volt ebben az évben egyesületünkben, és ez bizonyítja, hogy a grafikusok semmiben sem maradnak el az oktatás terén. Május 5-én este, a Szakszervezet vezetőségének jelenlétében számoltak be a szeminárium hallgatói a tanultakról. Hat szaktársunk adta elő a nemzetközi munkásmozgalom történetét országunkéna a megindulástól napjainkig. Húsz szaktársunk kapott bizonyítványt a Szakszervezeti Tanácstól a szeminárium sikeres elvégzéséről. Ez a szám nem sok, de ha figyelembe vesszük azt, hogy a múltban még csak elképzelni sem tudtunk hasonló eredményt, akkor kétségtelen, hogy már igen nagy utat tettünk meg ezen a téren. Természetesen, nem állunk meg a megkezdett úton. A nyári szünet után szeptemberben új lehetőség nyílik a szeminárium végzett hallgatóinak tudásuk fejlesztésére egy felsőfokú szeminárium keretében. — Ugyanakkor új alapfokú szemináriumot is indítunk azok részére, akik eddig még nem vettek részt szemináriumi oktatásban, hogy minél nagyobb számban legyenek politikailag képzett grafikusok a munkásmozgalom részére. A szeminárium végzett hallgatói nem lesznek télen a szünet alatt, hanem mindenki a saját pártja kebelében hasznosítja a tanultakat. Azonkívül elhatározták, hogy a nyári szünetben sem akarnak elszakadni egymástól és a szakegylettől, hanem minden hónapban összejönnek megbeszélésre. Legközelebb június 9-én, hétfőn d. u. 1/6-kor lesz összejövetel a szakegylet helyiségében, amikor statisztikai és retorikai vitát rendezünk. Vendégeket szívesen látunk.

A **Senefelder Dalkör** március 21-én kezdte el újra működését. Azóta minden pénteken este 1/6 órakor tartja dalóráit. Biztató a kezdet. Igen szép számmal jelentkezték a dalkör régi tagjai és egyre több fiatal szaktárs is jelentkezik. Már eddig is igen értékes hanganyag van együtt, pedig még néhány régi és még több fiatal kolléga sem jelentkezett, akiknek itt volna a helyük.

A grafikai munkásság kultúrintézménye ez a dalkör. Régi fényében és hírnevéhez méltóan akarjuk újjászervezni. Be kell tehát lépnie minden szaktársnak, aki énekelni tud és illyenek még sokan vannak. A dalkörbe kell jönniök azoknak is, akik esetleg már más dalárdában énekelnek. Minden szaktársnak erkölcsi kötelessége a szakszervezeti dalárda kiépítése. Aki énekelni tud, akár fiatal, akár idősebb; jelentkezék. Aki pedig nem tud énekelni, az tartsa erkölcsi kötelességének azokat beküldeni, akiknek ott a helyük.

Újjáépítünk. Ne felejtsük el, nemcsak a lakóházat, a gyárat — tehát épületeket — hanem az embert is és kultúránkat is újra fel kell építenünk. Szaktársak, jöjjetek. Szeretettel vár minden pénteken este 1/6-kor a Senefelder Dalkör.

Zenét tudó szaktársak és szaktársnők figyelmébe! Együletünk újból megindítja zenekarunkat. Felkérjük azon szaktársainkat és szaktársnőinket, akik már a múltban is tagjai voltak zenekarunknak, vagy azon új tagként belépni kívánókat, akik részt akarnak venni a zenekar munkájában, hogy május 30-án, pénteken és azontúl minden pénteken este 6 óra és 7 óra között közöljék személyesen vagy írásban az együletben Parlag szaktársal a következő adatokat: név, lakcím, mely hangszereken játszik.

A szaktársaink és szaktársnőink rokonait és ismerőseit is szívesen látja a

Zenekar vezetősége

A Székesfővárosi Házinyomda üzemi bizottsága által adományozott 200.— forintot Jótékonyági körünk köszönettel nyugtázza.

Vészi Gyula szaktársunk halálának tízéves évfordulója

Június 24-én lesz tíz éve, hogy Vészi Gyula szaktársunk meghalt, mély és osztatlan gyászt hagyván maga mögött. Személyében olyan munkástársunkat veszítettük el, aki életét és tevékenységét megosztotta mindazokkal, akik egy szebb és boldogabb jövőre való kialakulásán fáradoztak. Rátermettségével azon kevesek közé tartozott, akiben minden adottság megvolt ahhoz, hogy elhivatottságát a munkássors jobba, emberibbé tételét szívós, kitartó munkával valóra is tudja váltani.

A grafikai munkásság történelmének lapjain van megrögzítve értékes munkássága, amellyel részvett a grafikai munkásság szervezeteinek naggyá, erősebbé tételében. Mert az volt életének minden célja, törekvése, hogy harcossá, alkotóvá, a testvéri szolidaritásban rejülő erővel felvértezett legyen a harcra az életért folyó küzdelemben. Egyike volt azoknak, akik fölismerték, hogy az elkövetkezendő idők harcaira intézményesen kell megerősíteni szervezetünket és a magyar munkásmozgalmat. Ez a fölismerés inspirálta arra, hogy lendületes, tetterős agilitással szorgalmazza és alkossa meg szervezeti intézményeinket és fáradhatatlanul küzdött azok kifejlesztéséért gazdasági és kulturális vonalon.

Kortársai fölismerték intenciójának nagy horderejét és magukévá tették az eszmét és így vált azután lehetővé, hogy úgy a grafikai munkásság, mint általában a magyar munkásmozgalom különböző létesítményeit építette ki védhártyáit úgy a gazdasági, mint a politikai mozgalomban.

Vészi Gyula szaktársunknak soha el nem múlt érdemei vannak e tekintetben. Az ő kortársai érdemének kell betudni azt, hogy ma az egyesületi székházunkat, mint saját otthonunkat, magunkénak vallhatjuk. Egyesületünk különböző köreinek megalapítása, az első világháborút követő infláció utáni gazdasági helyzetünk rendezése, alapszabályaink módosítása, árszabályunk több ízben történt kiegészítése, a gyermekbarát és természetbarátok egyesületeinek felkarolását egész emberként szorgalmazta és intézte. Az OTI igazgatóságában is szüntelenül a munkásérdekek szem előtt tartásával, kifogyhatatlan érveivel védte a dolgozó munkásságot. Mint író, ragyogó tollal juttatta kifejezésre gondolatait. Írásaiban munkástársainak szebb és emberibb élethez való jogáért, valamint szakmánk fejlődéséért küzdött. Bátor szóval szállt síkra igazságainkért, szaklapunk benne legtevékenyebb munkatársát vesztette el.

Tíz esztendő múlt el azóta, hogy Vészi szaktársunk kidőlt sorainkból, az elmúlt tíz év megpróbáltatásai, szörnyű kataklizmái, az üldözések szegységteljes esztendei, melyekben a reakció gyűlölete és osztályérdekeket szolgáló önzése a legbarbárabb módon nyilvánult meg, melyet a szörnyűsége borzalma megpróbáltatásainak időszakok váltott fel, a fasizta nyilas banditizmus véres farsangja, az ostrom minden kegyetlen nélkülözése és végül a föl-szabadulás embertfölemelő magasatos tényre és a nyilas brigantizmus örökségeként reánk szakadt nyomorúság. Szakmánk legjava pusztult el ezekben az években. Beláthatatlan hosszú a sor. Öregek, akik a jelent munkálták ki számmunkra, fiatalok, akik a jövő ígéretei voltak. A visszaemlékezés fájdalmasan vérző sebeket tép föl bennünk. Szaktársaink maradványai jeltelen sírokban pihennek és nincs hová lerakni kegyeletünk könnyekkel hintett virágait. De lelkiünkben ég a szeretet szövéténe örök lángként és a visszaemlékezés magasatos kegyeletével gondolunk arra az úttörőre, aki egyesületünk megerősítésén oly fáradhatatlanul dolgozott.

Most, amikor az elmúlás fájdalmas emlékeit idézzük, még a lepergett tíz esztendő távlatából is nehéz szívvel törődünk bele annak tudatába, hogy Vészi szaktársunk nincs többé sorainkban. Érdemeit összefoglalóan adjuk át a grafikus-történelemnek, hogy példaadása követésre serkentsé mindazokat, akiknek kötelessége az eddigi eredmények továbbfejlesztése.

Forró megbecsülő szeretetünk jeléül június hó 29-én, vasárnap délelőtt 10 órakor a grafikai munkásság virágot helyez a tíz évvel ezelőtt elhunyt Vészi Gyula szaktársunk sírjára, hogy tanújelét adja annak a ragaszkodásnak, mely az idők távlatán túl is fennáll azzal szemben, aki érdemében gazdag életét sorsunk jobbrafordulásáért végzett munkájának szentelte.

Felelős szerkesztő: *Stignitz Attila*

Felelős kiadó: *Bakacsi Lajos*

Világosság Könyvnyomda Rt. Budapest VIII., Conti u. 4.
Felelős nyomdavezető: *Eperi István*, 5731

MEGHÍVÓ!

A Grafikai Munkások Szabad Szakszervezetében (VII, Rózsa Ferenc uca 50.) 1947 május 31-én, szombaton este 1/6-kor tartandó

BÜVÉSZ-ESTRE.

Fellépnek: Li-Wong

Hercegh János

Szigeti József

Zaharia Gyula

Meghívók kaphatók Rózsa Ferenc u. 50. és az üzemekben.

Műsormegváltás — — — — 3.— Ft

Az előadásra kerülő produkciók nyilvános színpadon nem látható bűvészmutatványok lesznek, amelyeket eddig csak zártkörű előadásokon, magas belépődíjak mellett lehetett látni.

Talpalási utalványokat rendszeresített az ipariügyi miniszter a dolgozók lábbeliellátásának biztosítása végett. A 100.022/1947. sz. rendelete szerint az utalványokat a szakszervezetek útján osztja szét. A 103.026/1947. sz. rendelet pedig megállapítja az utalványos talpalási és sarkalási munkák legmagasabb díjait. Talpalási utalványok 60 filléres térítési díj ellenében az Egyesületben kaphatók Gampel szaktársnál, hétfőn, szerdán és pénteken d. u. 4—7 óra között.

FÉLÁRÚ UTAZÁSI KEDVEZMÉNY

A munkavállalók fizetéses szabadságuk ideje alatt 50%-os vasúti kedvezményt kapnak. Ez a kedvezmény kiterjed a vele együtt utazó feleségre és 14 éven aluli gyermekekre. Egyszeri oda- és visszautazásra érvényes. A félárú utazásra jogosító igazolványok darabonként 20 fillért kaphatók az Egyesületben Simon szaktársnál, hétfőn és pénteken d. u. 4—7-ig.

A **Gépmester Kör** május hó 5-én tartotta alakuló közgyűlését. Az ülésen Bakacsi titkár szaktársunk szólalt fel. Vázolta a Kör multbani munkásságát és hangoztatta a jövőbeni még szorosabb együttműködés szükségességét. Utána több felszólalás hangzott el, majd az új vezetőség megválasztására került a sor. A Jelölő Bizottság javaslata alapján az alábbi vezetőséget választották: Elnök Seiler Lajos, titkár Somló Sándor, pénztáros Boné Károly, jegyző Vaczlik Imre, választmány Kicher László, Vitéz József, Siklósi Ede, Hons Jenő, Iványi Imre, Lackó Pál, ifj. Nógrády Kálmán, Szuchamel József, Póttagok: Stahl János, Uvacsék László. Az új vezetőség elhatározta, hogy a régi alapokon kívánja továbbvinni az ügyeket. A heti járulékot 50 fill.-ben állapították meg.

A Kör összejöveteleit minden hétfőn d. u. 1/6 órakor tartja, ezúton is felkérjük a gépmester szaktársakat a pontos megjelenésre.

MUNKAKÖZVETÍTŐI JELENTÉS

1947 április hóról:

	Közvetítve lett	Munkanélküli maradt
Kőrajzoló	6	2
Gépmester	8	4
Átnyomó	3	2
Fényképész	2	3
Retoucheur	1	1
Másoló	—	—
Edző	3	—
Szerelő	2	—
Csiszoló	—	—
Hengerfosó	5	1
Felrakó	12	4
Berakónó	8	8
Kirakónó	10	3
Összesen	60	28

SZEMLE

Bélyeggyűjtők. Minden szerdán délután 5—6 óra között összejövetelt és eszerenapot tartunk az Egyesület helyiségében. Új tagok jelentkezhetnek.

A **Jótékonyági Kör ellenőrzése** június 3-án délután 5 órakor lesz.

A **Szakszervezt ellenőrzése** június 3-án, kedden délután 1/6 órakor lesz.

A **Jótékonyági Kör választmánya** június 4-én, szerdán délután 1/6 órakor tart ülést.

A **Szakszervezet választmánya** június 4-én, szerdán délután 6 órakor tart ülést.

A **Senefelder Egylet ellenőrzése** június 12-én, csütörtökön délután 5 órakor lesz.

A **Senefelder Egylet választmánya** június 12-én, csütörtökön délután 1/6 órakor tart ülést.

Június 26-án csütörtökön délután 5 órakor rendes havi

bizalmi ülést

tartunk. Minden üzem feltétlenül képviseltesse magát!